

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Dumineca.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Dumineca înainte de Botez.

Gătiți calea Dlui, drepte
faceți cărările lui

Omul în viața această are deasupra sa Cerul, sub picioarele sale iadul, și în jurul său lumea. Cerul ne chiamă să umblăm pe cărările lui, ce duc la el, lumea pe ale ei iadul pe ale sale... Cât sunt de deosebite aceste cărări... Vei avea chemări bune; buzi pe păstorii din Viflaim cum se chiamă unul pe altul: *Să mergem și să vedem cuvântul acesta ce s'a făcut*... Filozofii încă se chiamă unul pe altul să meargă să cerce pe Isus. *Să mergem și să-l cercăm pe El*... Și se indeamnă unul pe altul să-i ducă daruri: *Să mergem și să-i ducem Lui daruri*. Sf. Toma Apostolul chiamă pe tovarășii lui să meargă cu Isus și să moară cu el: *Să mergem și să murim cu El*. Atari chemări ne face și nouă: Isus care stă la poarta inimei, Ingerul păzitor, oreacurata Vergură Maria, Maica noastră; părinții săi cu frica lui Dzeu preoții cari indeamnă numai la bine, Cărțile sfinte, poate și vre-un prietin bun și adevărat... Biserica te chiamă în sute de chipuri cu sărbătorile sale, cu sfintele Clopote cart sunt glasul lui Dzeu și te chiamă la Biserică, la rugăciune... Toți acestia vor zice în mii de chipuri inimei tale: *Să mergem*. E pururea Isus, care te chiamă... ori face să te chieame. Ferice de vom răspunde: *Iată vin* ca păstorii, ca Magii. Destul ne-a chemat înzădar și ne-a așteptat...

* * *

Alte chemări apoi vin din partea celor răi, ce ni-i pomeneste Scriptura; *Veniți să mâncăm, să bem... să ne desfătăm, să ne petrecem*... Sunt și mai răi în zilele noastre cari grăesc rău de Biserică și o vrăjmășesc,

nu cred, prigonesc pe Isus, batjocoresc pe creștinii cei bun: *Să ne bucurăm să ne veselim!* Veniți la petreceri zice diavolul cum a zis cătră Eva, vină și te indestulește... Așa vor zice prietini răi... diavolul acela al poftelor rele ce-i ascuns în sângele tău. Tu ești slobod: poți zice; vin, ori nu vin. Vin, poți zice cătră Dzeu care te chiamă la bine, vin, poți zice lumii, diavolului, trupului cari te chiamă pe cărările lor la rău. Nu vin poți zice Satanei... Cum ai zis până acum? Dzeu te tot chiamă pe cărările sale... Nu fii surd!

* * *

Chemările ce ți le face Dzeu sunt pentru suflet cecece a fost steaua pentru Magi... Dacă Magii nu s'ar fi pornit îndată și n'ar fi zis numai decât: *Să mergem* n'ar fi văzut niciodată pe Isus Hristos nu l'ar fi cunoscut, nu s'ar fi făcut sfinți n'ar fi acum în Raiu. Dar ei n'au tândălit ci au zis: *Am văzut și am venit*... Să ne uităm și noi la steaua ce ne strălucește în minte și să zicem: *am văzut... vin*. Magii s'au ostenit și au suferit multe ca să ajungă la ținta lor — dar apoi cât de tare s'au mângâiat când au aflat pe Pruncul Isus... Așa va fi și cu noi: Dacă umb-larea pe cărările virtuții ne va costa, dacă calea pentru a ajunge la Isus va fi puțin aspră colțuroasă pietroasă, grea să socotim câtă mângâiere vom avea dela Dzeu... Multă mângâiere și în lumea aceasta vom avea... dar apoi în Raiu?!

Așa dară: *Gătiți calea Dlui*... Școală umblă... fii credincios... fii desăvârșit și vei avea cununa vieții...

Roagă te de iertare la Dzeu, că ai fost neascultător, surd și te hotărăște a face ca Magii zicând: *Iată vin*... Dzeule, să fac voia ta... de câte ori Dzeu te chiamă.

Duminecă după Botez.

Binefacerile ce le aduce aminte Boboteaza la un creștin.

Boboteaza sau Arătarea Dlui ne aduce aminte de chemarea noastră la credință și la dorul de a fi creștin. Ca să o pricepem asta — ar trebui să înțelegem deosebirea ce este între a fi creștin și a nu fi. A nu fi creștin înseamnă a fi fiul întunerecului, fiul pieririi, fiul Satanei. A fi creștin dinpotrivă înseamnă a fi fiul lui Dumnezeu, răscum-părat și mântuit prin Isus Hr. și moștean al Raiului. . . . Așa dară singurul bine al omului pe lume nu este: a fi bogat, învățat, puternic, mare — ci a fi creștin. — Înaintea lui Dumnezeu ce înseamnă a fi și împărat? Ce ajută asta pentru suflet? Adevărata mărire, adevăratul singur Bine este a avea credință și Botezul. . . . Fără botez, fără credință nu se intră în cer Sfinții Magi — chemați cei d'întâi între neamurile păgâne să creadă în Isus Hristos, ne aduc aminte de binefacerea ce ai primit-o și tu de a avea credința în Isus Hristos. Tu ești creștin — pentrucă te-ai născut din familie creștinească, în o țară, în un popor — care mai înainte era păgân, cum erau Magii, care acuma e creștin. — Dacă noi ne-am fi născut între necredincioși, între păgâni — între popoare necreștine — ce ar fi de noi? Am fi niște osândiți vii, cărbuni arzători, — și fără minunea darului — ne-am osândi — pe veci. . . . Să mulțămim lui Dzeu că suntem creștini — acesta e darul cel d'întâi și cel mai mare dar. . . . Nu fi nemulțămitor!

* * *

Trebuie să știi seamă de soarta asta mare de a fi creștin — nu numai mai mult decât de toate bunătățile lumii — mai mult decât de sănătatea trupească — ci mai mult și decât de însaș viața. . . . Precum Filosofii se ținură mai fericiți că au cunoscut pe Isus decât că erau înțelepți, învățați și Crai — precum Magii și-au pierdut prin Mucenicie de bună voie viața — ca să-și păzească credința — precum milioane și milioane de creștini — mai bine s'au învoit să fie uciși decât să-și piardă credința; așa trebuie să facă cel ce se zice creștin — și e creștin prin darul dumnezeesc. . . . Dar nu fac toți așa, și nu sunt gata să facă. . . . Câți inși mai tare se fălesc cu averi, — că-s dintre

bogați. . . . cu bani. . . . ! Mulți se fălesc mai tare cu un pumn de aur și de pământ — decât cu credința lor, și intocmai ca Esau pentru o bucată de mâncare — își pierde starea măreață de cel, întâi născut: pentru o mână de orz și pentru o bucată de pâine pierd pe Isus și sfânta lui credință. . . . Pentru ce se prefuește azi așa puțin a fi creștin? Pentru că nu ne costă nimica a ne face creștini, și ne costă prea mult a trăi ca adevărați creștini. . . . Să ne rugăm mult lui Dzeu să ne facă să cunoaștem soarta noastră și să o prețuim după vrednicie. . . .

* * *

Ce e de lipsă ca să păzim acest dar? Ne învață Magii — cari pe altă cale s'au întors în țara lor — și nu pe aceea pe care au venit. — Dumnezeu a voit așa, ca să nu se întâlnească cu Irod — care era vrăjmașul Pruncului Isus. . . . Nouă ce ne spune Botezul? Schimbă strada, umblă pe altă cale. . . . Ce ne spune Isus? Eu — zice — te-am scos de pe căile pierzării — nu mai umblă pe acelea cărări. Nu cu Irod: nu cu lumea, nu cu diavolul, nu cu tovarășii răi, nu pe strada cea largă, trebuie să umbli pe alta stradă; pe calea creștinilor, care e calea lui Isus calea cea strîmta calea sfinților. . . . Pe calea asta trebuia noi să umblăm dela Botezul nostru. . . . Să începem macar de acum, să umblăm pe calea ce ne învață Isus, să zicem în noi inși-ne: Eu sunt creștin, așa dară trebuie să trăesc ca un creștin, vreau să trăesc ca un creștin, vreau sa fac ca și Magii să schimb calea, să schimb viața. . . . Ferice de cel ce face așa!

Două feluri de oameni.

(Urmare)

Prin facerea binelui omul i-și împlinește în rândul al doilea datorința față de aproapele său. Un om face bine deaproapelui său când pornind dela porunca: „Ce ție nu-ți place, altuia nu face!” aceluia nu-i dorește nici cel mai mic rău, ce l-ar vătăma. Un atare om iubește din toată inima și cinsteste pe părinții săi ca pe cei mai mari binefăcători ai săi din lume după Dzeu; nu pizmuieste fericirea și binele de aproapele său; nu se bucură de răul și nefericirea

nimănui : înaintea lui toți oamenii sunt deopotrivă de iubiți : alegere de persoane nu este ; nu strică casa altuia prin faptele necurăției ; se reține dela însușirea averii de aproapele, în schimb numai dacă e cu puțință din adâncul inimei deprinde faptele îndurării creștinești prin ajutorarea deaproapelui și prin darea de elemosină. Un atare om nu joară strâmb — pentru o porție de vinars sau pentru banii cu cari a vândut Iuda pe Hristos.

Implinirea poruncilor înșirate aci i-l fac pe om plăcut și înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor ; pentru acea pe un atare om lumea i-l numește om bun, om de omenie, creștin adevărat, în care după zisa sfintei Scripturi nu este sminteală.

În rândul al treilea binele, ce-l face omul, dovedește împlinirea datorințelor față de sine însuși. În câștigarea bunurilor pămîntesti omul se are pe sine în vedere totdeauna. Aceasta trebuie să o aibă în vedere și când e vorba de dobândirea fericirii ce veșnice din ceruri, de oare-ce aceasta fericire este scopul nostru al tuturor, cari trăim în lumea aceasta. Un om, care trăiește cum-pătat în mâncare și beutură, care nu-și strică sănătatea prin necurăție, care încunjură bețta, care se ferește de societățile rele și nu ascultă de sfaturile celor mișei, acela va fi fericit în toată viața lui. Dar mai mare va fi fericirea lui în cealaltă lume, unde va vedea față în față pe cel mai mare bun, pe Dumnezeu : Părintele luminilor, dela care vine tot binele, ce-l avem.

Dar nu pe toți oamenii îi vedem noi făcând numai bine. Mai sunt și de aceia, cari fac contrarul binelui, adică răul. Pe acestia îi numim oameni răi, oameni de nimica. Până când cei buni duc o luptă neîntreruptă pentru a ajunge la desăvârșirea creștinească : cei răi stau cu mâinile în sân într'o lenevire desgustătoare așteptând să le cadă porumbul fript în gură. Cei buni laudă și preamăresc pe Dumnezeu în rugăciuni și cântări înălțătoare, cari pătrund în adâncul inimii ; cei răi se școală împotriva lui Dumnezeu, i-l blastemă și injură pe acela, căruia au să-i mulțamească tot cea-ce sunt și ce au. Cei buni Duminecile și sărbătorile le petrec în sfânta biserică trezire și evlavie îndreptând cătră tronul Dumnezeesc cuvinte de mulțămire pentru binefacerile primite de sus : cei răi petrec în crăsmă lângă păharul de vinars otrăvitor, care duce la sărăcie groaznică și

boală, al carei leac este numai moartea. Cei buni cinstesc pe mări mari lor : cei răi urăsc pe toată lumea, din care pricine sunt gata să facă ori ce rău deaproapelui, numai să poată. Cei buni se îngrijesc de curățenia sufletului lor, ferindul de păcatele trupesti : cei răi se mândresc terfelindu-se pe sine în păcatele necurăției și ducând acolo și pe aproapele lor. Cei buni deprind cu drag faptele îndurării creștinești : cei răi și puținelul, ce-l are omul, încă i-l fură, nu-i pasă chiar de-l vede perind de foame. Cei buni față de toată lumea sunt pătrunși de respect și plini de umilință : cei răi nu cunosc pe nime mai mare ca dânsii, să fie acela ori cât de sus pus, ci sunt trufași și cutezători până la nerușinare. Cei răi nu cunosc iubire, facere de bine, mulțămire și recunoștință, ci numai ură, pizmă și răsbunarea.

În toate faptele celor răi se vede lămurit răutatea și fărădelegea, care aduce atâta stricăciune omenimei. Și de ce nu ar putea să fie toți buni ? De ce nu și-ar putea împodobi viața toți cu virtuți și fapte bune ? Dumnezeu la toți le dă dar ; dela ei atârnă să folosească talentul primit cât se poate mai bine și nu să-l îngroape în pământ, ca să nu câștige nimic cu el.

Toată munca pretinde răsplată. Cei buni vor lua răsplata faptelor celor bune, cari le-au făcut : cei răi răsplata faptelor celor rele, de carea s'au învrednicit. Cei dintâiu vor dobândi fericirea cea veșnică, cei răi osânda cea veșnică. După cum neghina se alege din grâu și se aruncă în foc : tot așa și cei răi vor fi aruncați în iadul îngrozitor, unde focul nu se stinge și vermelé nu doarne niciodată.

După înșirarea celor de mai sus se naște întrebarea : cum vom putea încunjura răul, ca să nu ajungem la nefericire ? Căutați la mica albină, ce face ea ? Sboară din floare în floare, dar se ferește de cele cu otravă, adună mierea cea dulce în faguri, ca să aibă hrană, trăi în zilele de iarnă. Așa trebuie și noi. Trebuie adică să urăm a doua oară cele bune date de creștinii ce au călăuzit și să ne ferim ca de foc de multe ori să ne ferim ca de foc de rău, să nu aruncăm în păcate și fărădele, cari sunt ca otrăvurile, care pot fi otrăvite și cărora este nefericirea atât de mare, căci și viața și-au jertfit-o pe ea, și ele altore, numai să nu pierdă faptele proprii.

Rescumpărarea felicitărilor de anul nou în favoarea ucenicilor.

Lista No. 10. Liceul Dragoș Vodă

M. Șerban	60 Lei
Dr. Dermer	20 "
Simonkovits	20 "
I. Cațavei	20 "
Epure	20 "
N. N.	20 "
Dl. vicar Boros	40 "

Sânta martiră Tatiana — 12 Ianuarie — de orgina romană, s'a născut în Roma, din părinți avuți, taica său era dirigător. Ajungând majoră, după obiceiul de atunci a creștinilor pii s'a făcut diaconișă pre la anul 226 după Hristos, sub împăratul Alexandru Sever.

Impăratului venind la cunoștință, cumcă Tatiana propagă fără sfială credința creștinească, a lăsat s'o prindă și s'o provoace a se inchina idolilor. când o pusă înaintea idolilor aceia toți au căzut la pământ și s'au zdrobit în bucăți. — Pentru aceasta s'a infuriat foarte împăratul și a poruncit să o pună sub torturile cele mai grele, deci a fost bătută cu zbiciuri și i s'a spintecat carnea cu clește, apoi a fost scoasă între fierele selbatice și aruncată în foc dară ieșind din toate nevătămată i s'a tăiat capul. Vazând păgânii minunile aceste, s'au întors cu mulțime la credința creștinească. Aieve Sângele martirilor a fost semănța cea roditoare a creștinismului.

CUMPĂRAȚI

„NOUL TESTAMENT“

tradus și tâlcuit de pâr. dr. Bălăn
la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNI SIGHET
Piața Unirii No. 25.

Bibliografie. A apărut din „Biblioteca Poporală din Gherla”. No. 1. „Adevărata Biserica a Domnului Nostru Isus Hristos” de Dr. Victor Bojor. Prețul 15 Lei și 1 Leu porto. No. 2. „Datorințele creștinești ale bărbaților” de acelaș autor. No. 3. „Invățătură creștinească pentru femei”. Prețul 6 Lei și 1 Leu porto postal. No. 4. „Invățături pentru tinerii feciori.” Prețul 6 lei și 1 leu porto postal. No. 5. „Invățături creștinești pentru fetele fecioare.” Prețul 6 Lei și 1 Leu porto postal. Se pot procura la Tipografia „Aurora” A. Todoran în Gherla.

A apărut din „Biblioteca Poporală Creștină din Maramureș”. No. 1. „Marele dar al credinții” de Părintele dela Bistrița. Prețul 6 Lei și 1 Leu porto. No. 2. „Mărturisirea sau Spovedania”. de P. d. B. Prețul 6 Lei și 1 Leu porto postal. — No. 3. *Duminecile dela Paști până la Rusalii.* Invățături și gânduri creștinești asupra sfintelor Evanghelii din aceste Dumineci, pentru folosul sufletesc al poporului binecredincios. Prelucrare de Părintele de sub munți. Prețul 6 Lei și 1 Leu porto. No. 4. „Datorințele Părinților față de copiii lor” de P. d. B. Prețul 4 Lei și 1 Leu porto postal. No. 5. *Duminecile după Rusalii până la Ziua Crucii.* Prelucrare de Părintele de sub munți. Prețul 6 Lei și 1 Leu porto. Se pot procura la Librăria Asociațiunei Sighet, Piața Unirii No. 25.

Calea ar săptămânal.

8-e nuarie 1928.

8. Dumineca d. Botez (Ev. M., 12) C. George.
9. Luni. Mar. Polieuct † 259. d. Hr.
10. Marți. P. Grigore † 395 d. Hr.
11. Miercuri. C. Teodosie.
12. Joi. M. Tatiana.
13. Vineri. M. Ermil. și Stratonie.
14. Sâmbătă. PP. uciși din Sinai și Raith.